

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/229/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717205899
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandáák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3717205899.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandáaka a sudkýň Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti žalovanému: G. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, B. , o zaplatenie 871,83 €, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 18. októbra 2018, č. k. 4Csp/98/2017-48, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že dňa 29.1.2014 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500040116, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 871,83 Eur, ktorý sa zaviazal splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 62,69 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania už s úhradou splátky č. 3 a do okamžitej splatnosti úveru uhradil len sumu 130,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, uplatnil si žalobca právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Uviedol, že žalovaná suma vo výške 871,83 eur predstavuje nesplatenú sumu úveru, pričom na účet žalovaného bol poskytnutý úver vo výške 1 001,83 eur, z ktorého žalovaný doposiaľ uhradil sumu 130,00 Eur. Z dôvodu, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich povinností, žalobca si uplatnil v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. K žalobe žalobca pripojil Oznámenie o zosplatnení zo dňa 15.7.2014 s doručenkou, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500040116 zo dňa 29.1.2014, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 29.1.2014, Kartu klienta - žalovaného zo dňa 20.6.2017.

2. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom č.k. 4Csp/98/2017 - 23 zo dňa 02.11.2018 žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Následne vo veci rozhodol Krajský súd v Trenčíne, ktorý zamietol návrh občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962 na pribratie do konania ako osobitného subjektu na strane žalovaného a zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil skutočnosťou, že v preskúmvanej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný vziať na zreteľ § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa a

prihliadnuť tak na zákonný dôvod, ktorý bránil priznať plnenie požadované žalobou. Dňa 7.2.2018 však Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci PL. ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie, ktoré nie je v súlade s ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky). V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd prvej inštancie bol povinný toto ustanovenie aplikovať. Napriek tomu nález Ústavného súdu SR treba podľa Krajského súdu vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou SR. Po vrátení veci na súd prvej inštancie sa vo veci dňa 18.10.2018 konalo pojednávanie na ktorom sa zúčastnil žalovaný. Žalobca svoju neúčasť ospravedlnil s tým, že súhlasí s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávaní vyjadril, že v súvislosti s predmetom konania vznáša námietku premlčania voči uplatnenému nároku žalobcu. Ďalej uviedol, že pokiaľ na minulom pojednávaní uvádzal, že je voči nemu vedené trestné stíhanie, toto bolo zastavené, pretože dlh na výživnom zaplatil. Zároveň informoval, že od posledného pojednávania sa jeho osobné a majetkové pomery nezmenili. Na záver uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších prednesov a vyjadril a zotrváva na vznesenej námietke premlčania. Dlž žalobcu by aj tak nemal z čoho splácať.

3. Na vec aplikoval ust. § 261 ods. 3 písm. d) , § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1 , 2, § 2 písm. a/ , b/ , d/ , § 9 ods. 1, 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov , § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 , § 54 ods. 1, 2 , § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka .

4. Súd prvej inštancie z opätovne vykonaného dokazovania zistil, že na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500040116 zo dňa 29.1.2014 žalovaný požiadaval ako dlžník žalobcu, aby s ním uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 8500040116. Žiadal, aby žalobca poskytol úver s úverovým limitom 1 170,00 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach po 62,69 Eur mesačne, a to pri ročnej úrokovej sadzbe 70,02%, RPMN 70,02% a priemernej RPMN 45,94%, celková čiastka, ktorú musel pri úvere zaplatiť, predstavovala sumu 2 632,98 Eur. Ďalej žiadal o poskytnutie revolvingu do výšky 616,87 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21%, RPMN 63,32% a celková čiastka, ktorú musel pri revolvingu zaplatiť, predstavovala sumu 1 504,56 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou uvedenej zmluvy boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 29.1.2014 súd zistil, že žalobca žalovanému ako žiadateľovi oznámil, že došlo k schválení úveru na základe Žiadosti/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500040116. Žalovanému bola schválená výška úveru 1 170,00 eur so splatnosťou 42 mesiacov, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 2.3.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky 2.8.2017. Výška mesačnej splátky predstavovala 62,69 eur. RPMN úveru bola v oznámení uvedená 69,49%, priemerná hodnota RPMN 45,94 %, ročná úroková sadzba 70,02 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola stanovená na 2 632,98 €. Z listu zo dňa 15.7.2014 súd zistil, že žalobca zaslal žalovanému oznámenie o zosplatnení, v ktorom upozorňuje žalovaného, že sa dostal do omeškania s úhradou splátok č. 3, 4 a 5 v celkovej výške 183,45 Eur, pričom s najstaršou splátkou je v omeškaní 74 dní a v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky splátky. Zásielka adresovaná žalovanému obsahujúca oznámenie o zosplatnení sa žalobcovi vrátila späť dňa 13.8.2014 ako nevyzdvihnutá v odbernej lehote. Žalovaný svoju povinnosť splácať splátky riadne a včas neplnil a celkovo uhradil žalobcovi len sumu 130,- eur. Z uvedeného dôvodu žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Keďže žalovaný na pojednávaní dňa 18.10.2018 účinne uplatnil námietku premlčania, súd v prvom rade pristúpil k skúmaniu plynutia premlčacej doby. Veriteľ má právo vymáhať len nezaplatenú splátku. Rovnako má právo, pri porušovaní povinnosti, spočívajúcej v nezaplatení niektorej zo splátok, za splnenia podmienky, že to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené, žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky veriteľovi vyplýva výlučne z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Ak veriteľ využije svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a oznámi dlžníkovi, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, tak ako to bolo v danom prípade, keď veriteľ (žalobca) oznámením o zosplatnení zo dňa 15.7.2014 oznámil žalovanému, že sa dostal do omeškania s úhradou 3, 4 a 5 splátok a po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky splátky. Premlčacia lehota v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov

od omeškania so zaplacením splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), splatnosťou splátky č. 3 splatnej 2.5.2014 ako vyplýva z oznámenia o zosplatnení v spojení s oznámením veriteľa o schválení úveru, ktorú splátku už žalovaný pred zosplatnením neuhradil, začala plynúť trojročná premlčacia lehota práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu a uplynula dňa 2.5.2017. Nesprávne je tak posúdenie začiatku plynutia premlčacej lehoty žalobcom v odvolaní, ktorý začiatok plynutia premlčacej lehoty počíta odo dňa, kedy právo podať žalobu a domáhať sa celého zosplatneného nároku vzniklo (tzv. actio nata) a keďže k zosplatneniu úveru došlo až dňa 27.08.2014, tento deň možno podľa žalobcu považovať za prvý deň premlčacej lehoty. V danom prípade je však v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a 103 OZ daná výnimka, keď začiatok premlčacej lehoty celého zosplatneného dlhu nastáva skôr ako okamih zosplatnenia dlhu a tým aj skôr ako moment actio nata zosplatneného dlhu. Keďže takýto výklad nie je jednotne prijímaný rozhodovacou praxou, dovoľuje si tunajší súd pridržať sa stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne sa dňa 11.11.2015, ktoré sa za účelom zjednotenia rozhodovacej praxe senátov Krajského súdu v Trenčíne uznieslo na stanovisku, že v prípade využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ, keď veriteľ pristúpi k zosplatneniu úveru v prípade nezaplatenia splátok tak, ako má dohodnuté, postupuje súd správne tak, že počiatok premlčacej doby podľa § 103 OZ začína počítať splatnosťou omeškanej splátky a nie samotným úkonom zosplatnenia. Pokiaľ teda žalobca právo na zaplatenie zosplatneného dlhu uplatnil až žalobou podanou na súde dňa 7.6.2017 a žalovaný účinne uplatnil námietku premlčania je nárok žalobcu premlčaný, nakoľko sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť splatnosťou splátky pre ktorú bola vyhlásená splatnosť celého dlhu, čiže splátky splatnej dňa 02.05.2014 a uplynula dňa 02.05.2017. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

5. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade mal vo veci plný úspech žalovaný a preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Keďže žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že mu nárok na ich náhradu nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie namietajúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní nevychádzal z podanej žaloby a dôsledne nezohľadnil zákonné ustanovenia § 53 ods. 9, § 101, § 103 druhá veta a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním už pri úhrade splátky č. 3, ktorá bola splatná dňa 02.05.2014. Omeškaním s touto splátkou však nedošlo a ani nemohlo dôjsť k zosplatneniu celého dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pretože pre zosplatnenie museli byť splnené dve kumulatívne podmienky a to uplynutie aspoň troch mesiacov od omeškania a súčasne upozornenie na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Právo podať žalobu vzniklo pri splnení dvoch zákonných podmienok a to omeškanie s úhradou splátky č. 3 o viac ako tri mesiace a súčasne upozornenie na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní. Premlčacia doba je trojročná a uplynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Závery súdu prvej inštancie odporujú zákonu, pretože v deň nasledujúci po splatnosti splátky č. 3 sa nemohlo uplatniť právo požadovať zaplatenie celej časti úveru. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka zo dňa 15.07.2014 žalovaný neprevzal. Lehota nie kratšia ako 15 dní začala plynúť dňa 11.08.2014 a jej posledný deň bol dňa 26.08.2014. K zosplatneniu úveru mohlo dôjsť až dňa 27.08.2014, až v tento deň mohol žalobca žiadať zaplatenie celej sumy. Prvým dňom omeškania s jej zaplacením je deň 28.08.2014. Posledný deň premlčacej doby pripadol na deň 28.08.2017, pričom žaloba bola podaná včas a pred uplynutím premlčacej doby. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil začiatok omeškania a plynutia premlčacej doby, nesprávne posúdil zistený skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, resp. zmenil a žalobe vyhovel. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku a vo výške náhrad trov právneho zastúpenia vo výške 145,14,- eur vrátane DPH / 2 úkony- 2x odvolanie vo výške 61,74,- eur vrátane DPH/ 51,45 eur + 20% DPH, 1x režijný paušál 10,61,- eur vrátane DPH / 8,84,- eur + 20% DPH/, 1x režijný paušál 11,05 eur vrátane DPH/ 9,21 eur + 20% DPH/.

7. Žalovaný v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s odvolaním žalobcu nesúhlasí.

8. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v

spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

9. Žalobca deklaroval vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnych skutkových zisteniach a nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. d/, f) a h) CSP).

10. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Súčasne odvolateľ namietal napadnutý rozsudok poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP - odvolanie možno odôvodniť tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci / ide o akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, napr. ide napríklad o právo na poučenie - tzv. manuducčná povinnosť súdu, pochybenie pri vykonávaní dôkazov a pod., ako i poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené. Na základe preskúmania správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správny skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentmi účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplyva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne objasňuje (§ 220 ods. 2- 4 CSP) skutkový a právny základ rozhodnutia, nie je nepreskúmateľné a plne rešpektuje základné právo účastníkov na spravodlivý súdny proces (viď napr. III. ÚS 115/2003). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku a podľa 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

14. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd udáva nasledovné:

15. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na tom závere, že nárok žalobcu na zaplatenie zosplatneného dlhu je premlčaný, nakoľko 3- ročná premlčacia doba v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 a § 103 Občianskeho zákonníka, začala plynúť splatnosťou splátky, pre ktorú bola vyhlásená splatnosť celého dlhu, teda splátky č. 3 splatnej dňa 02.05.2014 a uplynula dňa 02.05.2017. Žalobca podal predmetný návrh až dňa 07.06.2017.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ako to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. V predmetnej veci nie je sporné, že v otázke premlčacej doby pri premlčaní uplatneného nároku žalobcu treba vychádzať z § 101 Občianskeho zákonníka, a teda v danej veci bude premlčacia doba trojročná. Čo sa týka začiatku plynutia premlčacej doby, pri plnení dohodnutom v splátkach platí, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka samostatne. Deň zročnosti jednotlivých splátok vyplýva z dohody účastníkov o splátkach, ktorá je súčasťou zmluvy a od tohto stanoveného dňa splatnosti jednotlivých splátok úveru začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok.

20. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka však umožňuje veriteľovi a dlžníkovi dohodnúť, že ak dlžník nesplní niektorú splátku úveru, tak sa stane zročným celý dlh a veriteľ môže žiadať dlžníka o zaplatenie celého dlhu vzniknutého zo zmluvy o úvere. Toto právo bolo medzi žalobcom a žalovaným dohodnuté v bode 13.1. Všeobecných obchodných podmienok.

21. Pri posudzovaní premlčania plnenia dohodnutého v splátkach, v prípade, ak došlo k uplatneniu dohodnutého práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda k vyhláseniu predčasnej splatnosti, ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka upravuje osobitne začiatok plynutia premlčacej doby, a to odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Pri využití práva zosplatnenia je zároveň potrebné rešpektovať ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré modifikuje ustanovenie § 565 v spotrebiteľských vzťahoch, a ktoré vyžaduje až 3-mesačné omeškanie s nesplnenou splátkou ku dňu zosplatnenia.

22. Žalobca zosplatnil úver oznámením o zosplatnení zo dňa 15.07.2014, ktoré žalovanému doručené nebolo, zásielka bola dňa 21.07.2014 uložená na pošte. Dňa 11.08.2014 bola zásielka vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote. Podľa bodu 13.1. Zmluvných dojednaní, splatnosť celého úveru nastala 15 dní od doručenia tohto oznámenia. Žalobca v odvolaní uviedol, že žalovaný si zásielku neprevzal v odbernej lehote a preto posledný deň tejto lehoty bol 11.08.2014. Vychádzajúc z uvedeného dátumu, podľa názoru odvolateľa, potom lehota nie kratšia ako 15 dní podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 11.08.2014 a jej posledný deň pripadol na deň 26.08.2014. K zosplatneniu úveru mohlo dôjsť dňa 27.08.2014 a prvým dňom omeškania je deň 28.08.2014. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný bol v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. práva zosplatniť celý úver v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornený a zároveň s platením splátky pre ktorú došlo k zosplatneniu (splátka č. 3 splatná dňa 07.04.2014) boli v omeškaní viac ako 3 mesiace.

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že keď žalobca ako veriteľ využil svoje právo vyplývajúce mu z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, tak ako bolo dohodnuté v 13.1. Zmluvných dojednaní, potom premlčacia doba podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba celého zosplatneného dlhu neplynie od okamihu doručenia oznámenia, alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie tak, ako to namieta žalobca, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Keďže žalobca mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky (pre ktorej omeškanie došlo k zosplatneniu) za dodržania podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, splatnosťou splátky č. 3 splatnej dňa 02.05.2014, začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu od tohto dátumu (splatnosti splátky č. 3). Premlčacia doba tak uplynula dňa 02.05.2017. Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovaného zo zmluvy uplatnil žalobou podanou na súde dňa 07.06.2017, je pohľadávka žalobcu premlčaná, tak ako k uvedenému záveru aj správne dospel súd prvej inštancie.

24. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).